

gások, iparágelemzés. Szintúgy terjedelmes rész ad áttekintést a portfóliómenedzselésről – egyebek közt a kibocsátásokról, az adózási kérdésekről, a cégfelvásárlásokról és összeolvadásokról, a befektető-védelemről, a portfólió teljesítményének méréséről. Mindezeket a témá-

kat természetesen a brit joghoz igazítva ismerhetjük meg.

Tudnunk kell azonban, hogy a nagy játszmaiban, amit a nyereség elérése érdekében tett befektetések világa alkot, nincs, és elvileg sem létezhet biztosan nyerő stratégia. A legjobb útmutató is csak

gondolkodni segít, de a helyes döntésre nem képes rávezetni. Az azonban aligha vitatható, hogy a hozzáértés, amit ez a könyv is kínál, sokat segíthet a jobb befektetésben.

Osman Péter

Fény a Földön

BBC Books/Alexandra Kiadó, 2005

Minden mércével mérve kétségkívül az egyik legkiemelkedőbb természetfotó album, amely eddig megszületett. 170 kép a világ élvonalába tartozó művészek től. Mindegyikükhöz rövid ismertető a történetükről és a művészi megoldásaikról. És hét rövid, mégis sokatmondó esszé, megkapó személyes vallomás a természetfotós mesterségéről, művészetéről.

Könnyű, ugyanakkor rendkívül nehéz is lehetett összeállítani a könyv képanyagát. Könnyű annyiban, hogy a válogatás alapját az „Év természetfotósa” pályázatra két évtized során beérkezett felvételek adták. A BBC és a világhírű londoni Természetudományi Múzeum szervezésében e pályázat a legrégebbi és legrangosabb ilyen esemény, amelyet a leghíresebb természetfotósok támogatnak.

És miért nehéz? Kezdjük azzal, hogy ha az élő természet világának megragadóan érdekes és hiteles láttatására gondolunk, a legtöbbünknek azonnal David Attenborough jut eszébe, évtizedek óta e műfaj legnagyobb mestereként. Ő mondja itt előszavában: „Húsz-

évnyi verseny, több mint negyedmillió beküldött és több mint kétezer kiválasztott kép, hogyan lehetne megmondani, melyik „a legjobb”? A feladat a lehetetlen határát súrolja.” És miután végignéztük és olvastuk ezt a szépséges albumot, tudjuk igazán értékelni, és teljes egyetértéssel fogadni a Mester ezt követő szavait: „Kétségtelen, hogy vannak nagyszerű képek. Egyesek azért, mert olyan elképesztő látványt tárnak a néző elé, amelyben addig csak keveseknek lehetett része, például apró halak csillámló felhőjén átvágó cápáét. Más felvételeket pedig rendkívül gondosan komponáltak meg, és foglaltak keretbe, finom árnyalataik és időzítésük is olyan tökéletes, hogy a leghétköznapibb témát, mint amilyen egy hajnali fényben éneklő madár, oly képpé varázsolnak, amelyet sosem ununk meg. Megint máskor a nagyság egyetlen parányi részletben rejlik, oly apróban, hogy a felületes szemlélő talán észre sem veszi – például egy kicsiny foltban, amely valójában egy sas az északi erdők kavargó, sűrű pará-

jában –, de amely szinte misztikus módon felfedi környezetének valódi jellegét.”

Nos, városlakóként csak irigyelhetjük azt, akinek egy hajnali fényben éneklő madár hétköznapi téma. Viszont a mai televíziók egyik legértékesebb műfaján, a valóban kitűnő és változatos természetfilmekben kiművelt városlakóként is csak egyetértenünk lehet Attenborough-nak az itt sorakozó képekről mondott véleményével, és főként a ténnyel, amelyet ennél jobban senki sem fogalmazhat meg: „Van valami, ami minden igazán nagy természetfotóban közös. Emlékeztetnek bennünket arra, hogy a rajtunk kívül eső világ, amelynek azért mégis részei vagyunk, a szépség, az ámulat és az öröm legmélyebb forrása. És ezek közül néhánynak van még egy jellegzetessége: bevesődnek az emlékezetünkbe, felejthetetlenek. Ez a legritkább és legértékesebb kategória. E válogatás összes darabja ilyen.”

Osman Péter